

iPure.cz

**iPhone 12 | iOS 14 a iPadOS 14 | iPhone SE a Pixel 4a
iPad Air nebo iPad Pro? | Měsíc s SE 1. generace**

iPure.cz 158/2020, čtvrtý ročník | **Šéfredaktor a zakladatel:** Filip Brož
Redakce: Jan Březina, Jan Pražák, Marek Hajn, Daniel Březina, Jura Ibl, Karel Oprchal, Michael Vita, Jiří Matějka, Jan Netolička, Karel Boháček
Editor: Marek Nepožitek | **Překlad:** Ondřej Pikrt
Grafická úprava a sazba: Cinemax, s.r.o., www.cinemax.cz
iPurecz, s.r.o., IČ: 06481663 | **Kontakt:** redakce@ipure.cz

Není to jen iPhone

Editorial ■ Karel Oprchal

Není to jen iPhone, o čem se teď všude píše, i když to tak možná vypadá. Koneckonců i čtyři z pěti článků v tomto čísle jsou nějakým způsobem věnovány iPhone. Vydání skutečně vynikající řady 12 opět zahýbalo nejen servery s novinkami o Applu, ale i celým YouTube, protože tak velkou událost jednoduše nešlo přehlédnout.

Pravda, ve světě Applu se toho teď děje bratru dost – máme nové telefony, tablety, hodinky, s jistotou přijde nějaký bombastický Mac a další kopa zářivého příslušenství. Proslýchá se dokonce, že Apple připravuje nové AirPods bez tyčinky s mikrofonem a ovládacími prvky, takže Applu nápady a práce nedochází.

Každý by ale měl čas od času vystoupit z bubliny a poohlédnout se okolo, jak se věci mají. A že důvodů je dost! Ne nadarmo se v angličtině poprázdňinové technologické sezony říká Techtember a Techtobler, odvozeno od September a October. Každý rok v tuto dobu zaplaví výrobci trh zbrusu novými produkty, že recenzenti někdy ani neví, kam dřív skočit. Třeba letos tomu tak skutečně je – nové produkty řady Galaxy od Samsungu, dvě keynote Applu, keynote NVIDIA s fantastickými kartami GeForce RTX řady 3000 (RTX 3070 jde do prodeje tento týden) a keynote AMD o nových procesorech s teaserem na nové vlajkové grafické karty, které byly představeny taky tento týden. Intel se snaží dnes velmi ambicióznímu AMD vrátit úder novými mobilními čipy 11. generace řady Tiger Lake, vyšel nový Pixel a hlavně byly představeny nové herní konzole od Sony i Microsoftu. Musím říct, že ač je tento výčet jen esencí letošního podzimu, je to vyčerpávající a nemálo vzrušující seznam novinek, které by letos nikdo neměl propásnout. Nicméně, všechno to jde mimo nás. Naším posláním zde je věnovat pozornost značce, jíž jste věrnější než večerce ve vašem sídlišti.

I tento týden vám tak přeji příjemné čtení v magazínu iPure.

iPhone 12.

Váš příští telefon?

Recenze ■ Filip Brož

S více než měsíčním zpožděním jsme se konečně dočkali nových iPhoneů 12. Aktuálně je v prodeji iPhone 12 a iPhone 12 Pro. Na velký a malý telefon si ještě musíme počkat. Na druhou stranu ani „obyčejný“ iPhone 12 není vůbec špatný. Již týden plní úlohu mého primárního zařízení. Jaké to je přejít z iPhoneu 11 Pro Max na menší dvanáctku?

Hrany kam se podíváš! Začnu designem, protože je to vůbec první věc, které si tentokrát všimne i nevidomý. Apple se po letech vrátil k hranatému designu, který vychází z iPhoneu 4. Popravdě, on se k němu vrátil již u iPadu Pro, ale u iPhoneu je změna přeci jen znatelnější.

Na zadní i přední straně najdeme skleněný povrch. Boky iPhoneu jsou z hliníku. Líbí se mi, že nezachovává tolik mastných stop a otisků prstů jako chirurgická ocel u verzí Pro. Výsledkem nového designu je i fakt, že čočka není tolik vystouplá. iPhone se vám nebude na stole tolik kolíbat. Lehce se hýbat bude, ale není to nic hrozného.

Na spodní straně nalezneme tradiční Lightning, což je trochu škoda a jedno velké mínus iPhoneu 12. Všichni jsme čekali, že Apple své mobilní telefony konečně osadí konektorem USB-C, což se nestalo ani u profesionálních verzí. Tak snad za rok.

Dole je také tradiční reproduktor, který hraje víceméně stejně. Není to žádná hitparáda, ale místnost vám bez problémů ozvučí. Ovládací tlačítka

nalezneme na stejném místě a stejně tak i vycentrované jablko na zadní straně. Recyklační loga se pak přesunula na bok iPhonu, což více než kvitují. Konečně máme čistý iPhone jako zákazníci v USA.

EKONOMICKÉ BALENÍ

Vrátím se krátce k balení, které je velmi ekonomické. Už jsme o tom v iPure psali – Apple přestal k novým iPhonům přibalovat nabíjecí adaptér a sluchátka. Vše odůvodnil myšlenkami a vizemi směrem k životnímu prostředí, což zní logicky. Každý máme doma hned několik nabíječek, a pokud ne, tak je zde XY výrobců třetích stran, od kterých si můžete adaptér s USB-C pořídit. Apple tím i lehce uvolnil trh pro další firmy.

Celkově musím uznat, že iPhone 12 mi v ruce sedí velmi dobře. Ano, obrazovka má sice jen 6,1 palce, ale tím, že zde máme změnu designu, tak mi pocitově přijde větší. Displej je od kraje ke kraji a konečně zde máme OLED, a to i pro základní iPhone 12.

Tento krok moc vítám a jsem z něho nadšený, protože LCD sice není špatné, ale OLED je OLED. Abych

to vysvětlil, černá je černá a celkově jsou barvy mnohem kontrastnější a lépe se na ně kouká.

AŽ 4× ODOLNĚJŠÍ PŘI PÁDU

Aby toho nebylo málo, tak Apple představil v předním displeji nový Ceramic Shield. Vyrábí se obohacením skla o nanokeramické krystaly, které jsou tvrdší než většina kovů. Zní to jednoduše, ale má to jeden háček – keramika není průhledná. Proto Apple vyvinul unikátní postup, při kterém volba správného typu krystalů a stupně krystaličnosti zajistí, že je keramika maximálně tvrdá a přitom zůstává opticky čirá. Díky tomuto průlomovému výrobnímu postupu je Ceramic Shield ideálním materiálem pro displeje.

Kromě pevnosti je důležitá také odolnost proti poškrábání. Proto Apple použil stejný dvojitý proces iontové výměny jako u zadního skla. Displej je tak chráněn před poškrábáním a povrchovým opotřebením z každodenního používání.

Kromě Ceramic Shield přispívá k odolnosti přední strany ještě jedna věc. Displej těsně doléhá

k hranám telefonu. To ho chrání ještě víc. Podtrženo sečteno, iPhone je teď čtyřikrát odolnější při pádu, tedy alespoň dle kalifornské společnosti. Házet o zem s ním rozhodně nebudu, ale nikdy nevíte, co se může přihodit.

I nadále zůstává to, že iPhone 12 je odolný proti vodě a prachu. Apple přidal stupeň krytí, takže nově by měl vydržet v hloubce 6 metrů po dobu 30 minut. Opět to však zkoušet nebudu. Pokud chci natáčet video pod vodou, raději vždy volím nějakou akční kameru nebo speciální kryt (obal) pro iPhone. V případě poškození se totiž na tento typ závad nevztahuje záruka.

Celkově se mi iPhone 12 velmi dobře drží. Kryt nepoužívám a z ruky mi rozhodně neklouže. Líbí se mi menší tělo a tím pádem lepší nošení po kapsách. To však samozřejmě za 14 dní skončí, jakmile přesdlám na verzi Max.

5G, ALE KDE?

iPhone 12 nabízí hned 5 barev a tři kapacity, takže je z čeho vybírat. Modelová řada se také může chlubit podporu 5G, což zní sexy, ale v praxi je to zatím

k ničemu. Oblastí, kde lze využít signál 5G, je velmi málo a u mě doma vůbec. Takže si zatím vystačím s „prostým“ LTE a doufám, že až se zlepší situace, tak někam vyrazím na lov signálu. Přece si nenechám ujít tak rychlý upload a download.

Kromě displeje OLED je pro mě u iPhone 12 nejzásadnější fotoaparát. Na zadní straně najdete dvě tradiční čočky – širokoúhlou a ultraširokoúhlou. Apple doplnil nové senzory a samozřejmě i čip A14 Bionic s novou generací Neural Engine a podporou HDR 3. Právě slovo HDR je velmi zásadní!

U klasických fotografií až tak velký rozdíl oproti iPhone 11 nevidím. Ano, mé snímky jsou o něco kontrastnější a režim HDR je zdatně „chytřejší“. Stále však tvrdím, že zásadní je vaše oko. Pokud fotku „nevidíte“, je jedno, čím fotíte. Důležitá je také následná úprava. Žádný snímek nepouštím ven bez základní korekce barev a ořezu.

DOLBY VISION

Kdybych měl zmínit jednu věc, ze které jsem si u iPhone 12 doslova sedl na zadek, tak to bude kvalita

video a podpora Dolby Vision. Ten byl doteď výsadou filmových a televizních studií v Hollywoodu. Apple přešel z 8bitového nahrávání na 10bitové HDR, které zachytí 700 milionů barev. Následně přidal podporu Dolby Vision, a výsledek je na světě.

V praxi jsem si dal vedle sebe iPhone 11 Pro Max a iPhone 12. Už dlouhou dobu natáčím vše ve 4K při 30 snímcích za sekundu. Když jsem se podíval na oba displeje, byl jsem v úžasu. Rozdíl je patrný – iPhone 12 nabízí více barev, kontrastu, prokreslení, video prostě vypadá o třídu lépe.

Video pak lze upravit a přidat nové filtry v rámci aplikace Fotky nebo Clips. Problém nastává při exportu, ať už skrze Final Cut Pro či sociální sítě. Svět ještě není na takovou kvalitu připraven. Při přehrávání rovněž potřebujete monitor HDR, který já doma opravdu nemám.

S HDR jsem také zápasil ve zmíněném Final Cutu. **Recenzi** tohoto telefonu jsem chtěl natočit v Dolby Vision, ale došel jsem k tomu, že Final Cut tento režim ještě neumí plně využít – podporuje jej, ale nikdy nebude vypadat tak jako na displeji iPhoneu.

Musíte hodně upravit barvy, aby to nebylo přepálené. Jednoduše řečeno, ještě si musíme počkat, ale až to půjde, tak to bude něco neskutečného. iPhone 12 zase z trhu vytlačil nějaké klasické fotoaparáty a kamery. Je to neskutečné, kam až kvalita může jít.

NOČNÍ REŽIM

Opomenout nesmím ani noční režim, který funguje nejen u videa, ale i u focení oběma čočkami. Takže můžete fotit noční portréty nebo širokoúhlé záběry. Na fotkách je méně šumu a více detailů. Když si k tomu vezmeme stativ, je to ještě o chlup lepší.

VÝKON NEZMĚŘÍŠ

Nejsem příznivcem benchmarků. U všech nových iPhoneů 12 je čip A14 – v základním iPhoneu tak máte to samé, co v nejvyšším modelu. Podtrženo sečteno, stejně neexistuje aplikace, která by ten výkon využila. Trochu do těla dají iPhoneu hry, úprava fotek či renderování videa ve 4K v LumaFusion. Vše mi tak funguje zcela stejně jako u předchozí generace. Velký rozdíl nevidím.

iOS 14 se na iPhonu 12 chová velmi dobře. Sem tam se sice potkám s aplikací, která není optimalizovaná pro iPhone 12, ale je to jen kosmetický detail. Škoda jen, že jsem zatím neměl možnost vyzkoušet nové nabíjení MagSafe, jelikož se na mě zatím nedostalo. Slibuji, že vám to v dalším iPure vynahradím, hned jak ho budu mít v ruce. To samé platí pro magnetické příslušenství v podobě peněženek a krytů.

IPHONE PRO MASY?

Jedno je jisté! Až se mě někdo zeptá, jaký iPhone si má pořídit na takové to normální používání, focení, natáčení videa, konzumaci obsahu a práci, tak řeknu iPhone 12. OLED je skvělý, foťák nemá chybu a to samé platí o výkonu. Pokud jde o baterii, tak pro mě osobně je to stále iPhone na jeden den, protože stejně nabíjím během dne i každý večer.

Doma máme hned několik nabíječek Qi. Když je možnost, nabíjím. V autě jsem připojený kabelem ke CarPlay a opět během jedné cesty iPhone dobjí. Jsem si jistý, že nenáročnému uživateli vydrží baterie klidně i dva dny. Pokud jde o kapacitu, tak ta

Až se mě někdo zeptá, jaký iPhone si má pořídit na takové to normální používání, focení, natáčení videa, konzumaci obsahu a práci, tak řeknu iPhone 12.

je stejná jako u iPhonu 12 Pro. Myslím si, že dokud nepřijde nějaká velká revoluce v nabíjení, tak to nemá moc smysl řešit. Pár minut sem nebo tam, když stejně můžete mít iPhone za 20 minut plně nabitý.

iPhone 12 startuje na ceně 24 990 Kč v 64GB variantě. Nejvyšší model pak pořídíte za bezmála 30 tisíc korun. Myslím si, že není důvod nebýt spokojen. Ano, chybí USB-C a ProMotion (120Hz obnovovací frekvence alespoň u modelů Pro), ale i tak jde o příjemný upgrade. Nový design, který může subjektivně (ne)vyhovovat, a drobnosti pod kapotou. Tak co? Máte vybráno?

Čtrnáctka je tu

Recenze ■ Jan Pražák

Je tu podzim a to znamená jediné – nové verze mobilních operačních systémů pro většinu jablečných zařízení. Kromě souhrnu hlavních novinek jsme prozatím neměli možnost udělat obsáhlejší zhodnocení. S deštivým začátkem podzimu však Apple ukončil letní testování a zpřístupnil systémy veřejnosti. Jak jsme s nimi spokojeni?

Pro oba systémy se jedná o důležitý posun vpřed. Tam, kde letos iOS 14 dostává značný zážeh do zažitého fungování, iPadOS 14 se spíše jen jemně vyvíjí. Ostatně tak je popisuje i sám Apple na stránkách. „Celý v novém, přitom tak povědomý.“ je heslo, které odlišuje iOS 14 a my mu musíme dát za pravdu. Naopak k větší verzi Apple přidává: „Tolik nových nápadů, to musí být iPad.“ Tím jednoznačně ukazuje, že se systém jako takový tolik neproměnil.

VŠE V NOVÉM

Oba dva systémy se nám budou v průběhu článku prolínat. Ostatně donedávna se ještě jednalo o jeden stejný systém. Když **Filip shrnoval dojmy z prvních vývojářských verzí**, líbily se mu nové widgety, knihovna aplikací i obraz v obraze. Tyto součásti ukazují, jak dramaticky nový zážitek uživatele čeká. Nikdy předtím jste neměli tolik možností přizpůsobit si hlavní obrazovku, jako máte nyní. Vždy šlo pouze o umístění ikon na jednu či více ploch.

V redakci většina z nás používá už jen jednu plochu s nejoblíbenějšími aplikacemi. Zbytek je schován právě v knihovně aplikací.

Widgety ale tento zažitý způsob mění. Pomohou vám odstranit vše nepotřebné do pozadí a na hlavní ploše zůstanou pro vás nejdůležitější informace. Stále se rozšiřuje nabídka nových aplikací, které přináší různé nápady na zpracování widgetů. A pokud chcete úplně něco jiného, stačí si stáhnout aplikaci **Widgetsmith**, která nabízí ještě širší paletu přizpůsobení.

Příznávám však druhým dechem, že na způsobu přidávání widgetů mohl Apple trochu zapracovat. Někdy není úplně pochopitelné, jak upravovat chytré sady. Mrzí mě nemožnost úpravy velikosti widgetu po jeho prvotním přidání. Stejně tak ne vždy dobře systém reaguje na posouvání v rámci sad, je třeba prstem trefovat vnitřní část widgetu, ne jeho okraj.

No a na závěr to nejpřekvapivější – chybějící widgety pro iPadOS 14. Velké displeje tabletů by si přece zasloužily právě použití widgetů na hlavní obrazovce. Opět si musíme minimálně rok počkat. Každopádně doporučujeme novinku vyzkoušet, zjistit, jestli vám něco nového nebude vyhovovat více a odpoutat se tak od zažitého stereotypu. Přeci jen se kdykoli můžete vrátit zpátky.

HLEDEJ V KNIHOVNĚ

Knihovna aplikací je v kombinaci s widgety dalším usnadněním práce s aplikacemi. Všechny

vaše aplikace vám shrne dohromady a vám tak stačí opravdu jen jedna plocha s nejpoužívanějšími aplikacemi. Kromě drobného neduhu, který se týká zvláště tvořených kategorií, je výborným pomocníkem.

V redakci většina z nás používá už jen jednu plochu s nejoblíbenějšími aplikacemi. Zbytek je schován právě v knihovně, do které zabrousíme v případě potřeby nebo použijeme hledání skrze Spotlight. Díky tomu se zrychlila práce ve srovnání s procházením více ploch nebo otevírání z jednotlivých složek.

PRACUJEME EFEKTIVNĚ

Pro případ, že jste fanouškem sledování videí a seriálů, ale nemáte čas vše stíhat, Apple nabízí kompromis. Možnost obraz v obraze známou z iPadu si užijete nově i na iPhone. Ta se vám bude hodit ve chvíli, kdy sledujete video, ale mezitím potřebujete odpovědět na zprávu nebo e-mail. Jednoduše si okno zmenšíte a pokračujete v práci tam, kde potřebujete. S přehrávaným obsahem můžete manipulovat a upravovat jeho velikost, případně jej skrýt.

Především u starších zařízení byl problém s pamětí, kdy jste po přepnutí do jiné aplikace museli načítat video od začátku. Je-li řeč o efektivní práci, musíme tentokrát pochválit i možnost

kompaktně přijímat hovory. Když máte telefon odemčený, upozornění nezabere celou obrazovku a nezruší vaši rozpracovanou činnost.

Těm z vás, kterým nevyhovují nativní aplikace z dílny Apple, si navíc konečně můžete zvolit výchozí aplikaci pro webový prohlížeč a práci s e-maily. Díky tomu se vám usnadní práce při přecházení mezi různými zařízeními s různými operačními systémy. Možná se v tomto ohledu v budoucnu Apple otevře více možnostem i v jiných oblastech, jako je třeba výběr hudební služby nebo aplikace Počasí.

Neméně pozitivní změnou je zmenšení Siri. Hlasová asistentka už nezabírá kompletně celý prostor obrazovky, ale o její aktivaci jste upozorněni pouze v dolní části displeje.

ZAZPÍVEJ SI SE MNOU

Další příjemnou aktualizací nově prošla červená Hudba navázaná na Apple Music. Kromě změn v názvech jednotlivých částí a designu se mi osobně líbí úprava přehrávání skladby. Například na iPadu byl celý prostor zbytečně nevyužitý, když jste si zobrazili aktuálně přehrávanou skladbu a ještě k tomu zobrazili text skladby. Ten teď krásně vyplňuje celou plochu.

Zlepšení znamenalo také vyhledávání s našepťávaným tříděním. Část Pusťte si se velmi zajímavě mění s různými tipy, které zohledňují váš uživatelský profil na Apple Music.

S PANELEM DÁL DOJDEŠ

iPadOS se odlišuje využitím prostoru obrazovky pro boční panel. Nově tak Apple ukazuje směr, jakým by se vývojáři mohli v blízké době vydat. Evidentně lze lépe pracovat se soubory v aplikaci, když se v panelu přesunete jinam. Díky tomu tak rozpracovanou část v jedné části nemusíte kompletně opustit při přepnutí do jiné části aplikace.

Boční panel také slouží lepší přehlednosti a orientaci. Toho si můžete všimnout ve Fotkách nebo Poznámkách. Na druhou stranu jsou tu stále současní systém, které nám moc neřeknou. Několikaletá práce na nových Mapách přináší své ovoce, české občanstvo je ale moc neokusí.

Podobně je na tom častější používání Apple Pencil díky funkci Scribble. Ta nabízí uživateli psát tužkou slova, která systém převede na text. Scribble je však dostupný pouze v angličtině a čínštině. Proto o něm na českých stránkách Applu nenajdete ani zmínku.

Jako zaškrbnutí na cestě ke zlepšení by se dal hodnotit nezměněný multitasking. Stále trochu zmatený přístup k práci s více okny je na iPadu přece jen zdržující. Doufejme, že nové nápady na vyřešení této problematiky uvidíme v příštím roce.

RYCHLÝ JAKO BLESK

Na závěr rozhodně nesmím zapomenout na zhodnocení stability a podpory. K tomuto tématu je třeba říct, že cokoliv, co přišlo po iOS 13, muselo ukázat kvality Applu. Loňský systém byl jedním z nejhorších v historii, co se chyb, rychlosti a problémů s daty týče. Tady je čtrnáctka naprosto bezproblémová.

Verze je stabilní, odezva je velmi rychlá a celý systém pracuje pocitově rychleji než předchozí verze. Úkony jako otevření fotoaparátu, vysunutí klávesnice nebo otevírání aplikací proběhnou s rychlostí blesku. A průběh aktualizace? Když 15. 9. Tim Cook oznámil, že nás nové systémy čekají hned následující den, všichni uživatelé kromě vývojářů se radovali. A i když jsme si museli počkat o přibližně 3 hodiny více než obvykle, upgrade stál za to.

Ten navíc dostala i starší zařízení 6S a 6S Plus (2015) a SE první generace (2016). Apple tím demonstruje dlouhodobou podporu i pro uživatele, kteří nekupují telefon každý rok.

BEZPEČÍ PŘEDEVŠÍM

Na závěr bych se chtěl dotknout zabezpečení čtrnáctých verzí. Apple dělá významné kroky v cestě za kompletním bezpečím uživatelů a v této verzi vás opět nečeká nic menšího. Opět budete při prvním spuštění aplikací potvrzovat, k jakým datům má aplikace přístup (například fotoaplikace k vašim fotografiím).

Další drobností je grafické zobrazení používání mikrofonu nebo kamery v horním rohu obrazovky. V App Store se nově u každé aplikace zobrazuje, jak zachází s vašimi osobními daty.

RADUJ SE Z MALÍČKOSTÍ

Když to shrnu, novinek není mnoho. Nebo alespoň takových, ze kterých by se vám motala hlava. Ani Apple už neuvádí soupis více než 200 funkcí, jak bylo jeho zvykem. A to osobně vidím jako skvělý krok. Již dlouho jsem si přál dostávat menší stabilní aktualizace v rámci celého roku než jednu obrovskou jednou ročně, která ale bude plná chyb.

I když se tak nestalo, Apple si uvědomil, že jeho velkým benefitem jsou uživatelé. Ti po loňských problémech nepotřebovali obří funkce. Potřebovali stabilitu, kvalitu systému a rychlou odezvu. To vše iOS 14 i iPadOS 14 přinášejí. Sice si budeme stěžovat

na absenci widgetů na ploše našich iPadů nebo budeme přemýšlet, proč knihovna aplikací řadí položky tak zvláště. Přesto se budeme radovat z maličkostí.

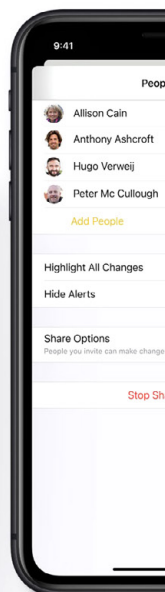
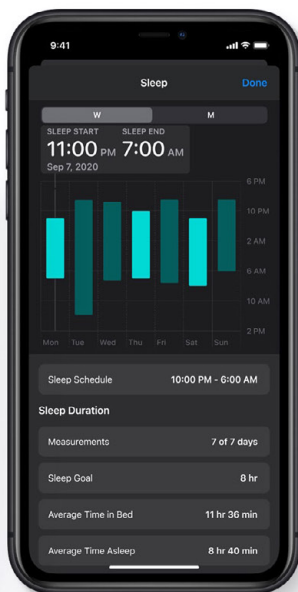
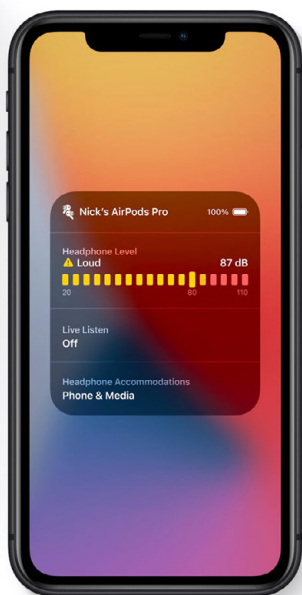
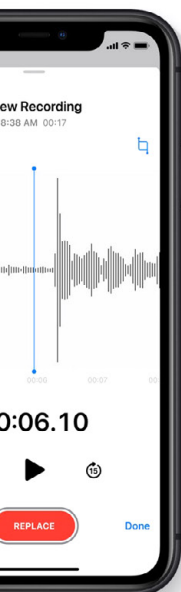
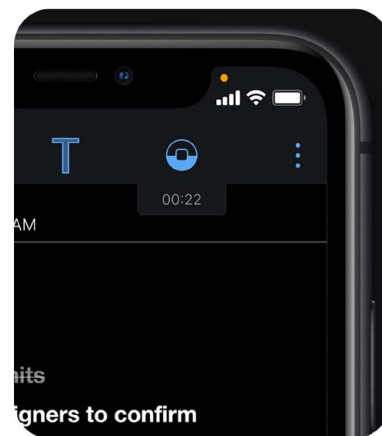
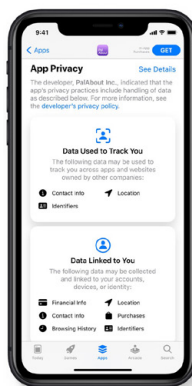
ÚSMĚVY NA TVÁŘÍCH

Jsou to drobnosti, které vám zlepší denní používání iPhoneu nebo iPadu. Možnosti typu připnutí konverzace ve Zprávách, samotná konverzace, malé oznámení příchozího hovoru nebo práce s telefonem při videohovoru? To je jen rychlý výčet, který nám pomůže vykouzlit úsměv na tváři místo zamračeného obočí, které navíc není dobré pro naši pleť.

Evidentně se letos Apple zaměřil na větší aktualizaci macOS 11 Big Sur. Není se čemu divit, ta už **opravdový redesign** potřebovala jako sůl. Naopak mobilní systémy potřebovaly zapracovat na rychlosti a kvalitě. Co na tom, že se iPad mohl dál posunout s chytrějším multitaskingem? Prostě si počkáme na příští rok.

Do té doby alespoň nebudeme nadávat, kdykoli nám něco zamrzne, nenačtou se data, nebo když musíme ukončit aplikaci a znovu ji spouštět. To je to, co opravují právě čtrnácté verze iOS a iPadOS. Radujme se, že nám maličkosti denně zlepšují život.

System pracuje pocitově rychleji než předchozí verze. Úkony jako otevření fotoaparátu, vysunutí klávesnice nebo otevírání aplikací proběhnou s rychlostí blesku.

Srovnání iPhone SE a Pixel 4a

Recenze ■ Marek Hajn

Čekali jste srovnání dvou dostupných telefonů z různých světů již v minulém čísle? Zklamal jsem vás? Dočkali jste se jen mého více či méně filozofického zamýšlení. Dnes to napravím, protože se konečně dostaneme k jádru pudla.

Plynule navážeme na úvod z minulého čísla. Pokud si ho nepamätujete, rychle prolistujte **iPure č. 157**, ať máte představu, o čem byla, a hlavně bude řeč. Postupně jsme se totiž dostali z obecné roviny a zamýšlení nad tím, kde se vzala aktuálně široká skupina relativně dostupných telefonů střední třídy, které v mnoha ohledech mohou směle konkurovat špičkovým top modelům, až k něčemu zcela konkrétnímu. A tím je srovnání dvou asi aktuálně nejtypičtějších zástupců právě střední třídy. Respektive nižší střední třídy. Protože celá střední třída je dnes už tak široká, že telefony v ní můžeme v klidu rozdělit do dvou pomyslných skupin. S cenou do 500 USD a nad touto hranicí.

Apple se do těchto vod nevydává poprvé. To už jsme si rozebrali podrobněji v dřívějších číslech a podcastech iPure, kdy jsme do detailu rozebírali letošní iPhone SE. Jemu předcházela ne moc úspěšný iPhone 5C z roku 2013, který byl v podstatě recyklováním iPhonu 5. Následovala pak výrazně úspěšnější první generace iPhonu SE, která přišla na trh v roce 2016. Designem kopírovala velmi úspěšný iPhone 5S, vnitřnosti pocházely převážně z modelu 6S.

Ani Google se do této oblasti nepouští poprvé. Pokud opomeneme dřívější telefony Nexus, které již dávno skončily v propadlišti dějin, a tipnu si, že

někteří z vás se s nimi možná ani nesetkali (já jsem už pamětník a rád vzpomínám třeba na velmi povedený Nexus 4), jeho opravdu prvním vážným pokusem o dostupný telefon byl loňský Pixel 3a. Vycházel z Pixelu 3 a byl jeho lehce osekanou verzí. Nicméně se velmi pevně držel toho, co je pro telefony Google v posledních letech zcela typické. Velmi příjemná softwarová zkušenost a hodně povedený fotoaparát, jenž podává více než kvalitní výsledky. Cena však hrála roli a na Pixelu 3a to bylo znát.

Ne, že by tomu letos bylo jinak. Cena je důležitá, respektive celkové náklady a výsledná marže. Není to ale na nových telefonech znát tolik jako dříve. A když vezmeme v potaz, že iPhone SE 2020 je taky takový recyklát toho, co už jsme dříve viděli, máme vedle sebe dva telefony, které jsou si na jednu stranu velmi podobné a zároveň by jen těžko mohly být odlišnější. Pojdme na ně...

VZHLED (NE)ROZHODUJE

Mám tu teď oba telefony vedle sebe a opravdu, jsou tak rozdílné. Začneme tím, co je na první pohled vidět. Pixel 4a je větší. Byť ve skutečnosti jen vyšší, v ruce působí větším dojmem než iPhone SE. Je nepatrně lehčí, ale těch 5 gramů fakt nepoznáte. iPhone působí v ruce celkově lépe díky kombinaci hliníku a skla na zádech. Pixel se musel spokojit

Při téměř stejných vnějších rozměrech Pixel nabídne výrazně větší displej – 5,81" oproti 4,7" u iPhone SE. Tady je prostě vidět, že SE se drží designu z roku 2014.

jen s matným plastem. To ale nemění nic na tom, že (subjektivně) působí poměrně dobře.

iPhone SE můžete pořídit v černé, bílé nebo verzi (PRODUCT)RED. Pixel 4a je jen a pouze černý. To je pro mě celkem mínus, protože nemám rád černé telefony. Přijdou mi nudné, a proto se jim vyhýbám. U Pixelu jsem bohužel neměl jinou možnost. iPhone jsem oproti tomu volil červený, protože to už je prostě klasika a vypadá nejlépe.

Vzhled je ale otázkou čistě osobních preferencí a vzhledem k tomu, že se nepovažuji za cílového zákazníka ani jednoho z těchto telefonů, nechám si svoje hodnocení stranou. Podstatně více se těším na iPhone 12 a Pixel 5, které mi tento týden přistanou na prahu a jejichž srovnání připravím do některého z dalších čísel iPure. Dodám tedy jen to, že Pixel 4a, ani iPhone SE nepůsobí levně. A to je podle mě v této cenové hladině výhra.

SEZAME, OTEVŘI SE

Nemyslím si, že by to byl původní záměr, ten bychom totiž našli spíše v oblasti nákladů. Nicméně oba telefony jsou dobře vybaveny pro rok 2020 a pravděpodobně i rok 2021. Disponují totiž čtečkami otisků prstů. Face ID nebo jiná forma rozpoznání obličeje, kterou Google zkoušel u loňského Pixelu 4, se zde nekoná. A asi všichni máme tu nemilou

zkušenost, že s rouškou na obličeji FaceID prostě nefunguje a otisk prstu by tak byl lepší volbou.

Pokud obě čtečky porovnam z pohledu rychlosti, nemají si navzájem co vyčítat. Obě jsou velmi rychlé a spolehlivé. Osobně fakt nemám rád čtečku na zádech telefonu a přijde mi to jako neskutečně hloupá volba, ale ve světě Androidů je to běžné a tu a tam se najde situace, kdy je toto umístění praktické. Za sebe mohu říct, že Touch ID pod displejem mi přijde jako praktičtější volba. Na druhou stranu „brada“ a „čelo“ iPhone SE je něco, co bylo přijatelné v letech 2014–2017, ale letos už to vypadá prostě divně.

Zvláště pak, když vedle položíte Pixel 4a, který má displej přes celou přední plochu a relativně úzké rámečky okolo něj. Nejsou ale na všech stranách rovnoměrně silné – spodní okraj je o něco silnější než ostatní. Je to však něco co jsem po pár dnech přestal vnímat.

Pokud bych si měl v tomto bodě vybrat mezi iPhone SE a Pixelem 4a, dám přednost telefonu od Googlu, protože displej přes celou čelní plochu má pro mě osobně větší hodnotu než Touch ID pod displejem. Zajímalo by mě ale, jak tento aspekt designu telefonů vnímáte vy.

OKNA DO DUŠE SMARTPHONU

Další rozdíl se objeví, jakmile oba telefony zapnu. A přímo souvisí s tím, co bylo napsáno

v předchozích větách. Při téměř stejných vnějších rozměrech Pixel nabídne výrazně větší displej – 5,81" oproti 4,7" u iPhone SE. Tady je prostě vidět, že SE se drží designu z roku 2014, a to dnes může být pro někoho problém.

Neříkám, že je to nutně špatně, ale větší displej je podle mě jasná výhoda. Pixel také nabídne vyšší rozlišení 1080 × 2340 oproti 750 × 1334 bodů. Původně jsem si říkal, že zrovna tenhle rozdíl nebude vidět, protože iPhone má dostatečně vysoké rozlišení. A pokud je nedáte vedle sebe, tak to samozřejmě nepoznáte. Ale jakmile se na tento rozdíl zaměříte, uvidíte, že Pixel má více vyhlazené fonty. Je to jen drobnost, ale...

Dalším rozdílem je technologie displeje. OLED u Pixelu versus IPS LCD u iPhone. Tohle je zrovna něco, co dle mého názoru běžný uživatel nepozná. LCD, které Apple dával a dává do svých telefonů, jsou natolik kvalitní, že je rozhodně nepovažuji za handicap. iPhone SE 2020 je tak nějak symbolicky poslední a ukončuje éru těchto displejů. Jak jste jistě zaznamenali, všechny letos představené iPhony 12 a 12 Pro byly obdařeny displeji OLED, které jsou tak trochu přeceňované.

IOS VERSUS ANDROID

Konečně. To, na co někteří z vás netrpělivě čekají. Odvěká bitva o to, co je lepší. Android nebo iOS.

Roztrháme a do země zadupeme jeden nebo druhý. Je vcelku jedno, který to bude. Bohužel vás v tomto bodě zklamou, protože operační systémy hodnotit nebude. Žádná krvavá vřava se zde, ani v diskusi, konat nebude. Doufám, že tohle už máme všichni za sebou a jsme schopni respektovat jeden nebo druhý systém. Aktuálně používám oba bok po boku. Jak v telefonu, tak v tabletu. Každý má svoje a je na každém z nás přijít si na to, který je v tu danou dobu správný.

A pokud jste sledovali můj loňský seriál o smartphonech a dalších zařízeních mimo ekosystém Apple, jistě víte, k jakému jsem došel k závěru. Celé to je jen o službách, které si pro zvolíte. A lze zvolit takovou kombinaci služeb, že v pondělí můžete zapnout iPhone, v úterý Android, ve středu zase iPhone, ve čtvrtek Android a tak dále. Dle chuti a nálady, bez předsudků a zlých posměšků. Nestřídám je denně, ale celkem často ano.

Aktuálně jsou věci, kterými je mi Android bližší. Hlavně z pracovního hlediska. Na druhou stranu jsou ve světě Apple drobnosti, které jsou mi milé a chyběly by mi. Tak proč si nevybrat to nejlepší z obou světů a spokojeně to používat?

OBRÁZKY, HÝBEJTE SE

Fotoaparát bývá většinou tím největším tahákem nově představených telefonů. V poslední době

můžeme sledovat trendy vietnamské tržnice devadesátých let. Tedy „čím víc čoček, tím víc Adidas“. Dvě už jsou dnes málo. Pokud máte na telefonu tři, neměli byste do lepší společnosti. V té se můžete ukázat až se čtyřmi.

Osobně tento trend chápou. Zažili jsme to již dříve s rozlišením fotoaparátů, pak s rozlišením displejů, vnitřní kapacitou RAM a tak dále. Výrobci prostě potřebují něco, v čem by se mohli předhánět a během svých (dnes už online) prezentací poukazovat na to, že oni mají něčeho více než „Tonda z vedlejší vesnice“. Tu a tam jsem za to rád. Co se čoček fotoaparátu týče, ultra širokoúhlá čočka je podle mého názoru jedna z nejlepších věcí, které se za poslední roky v mobilní fotografii objevily. Jenže všeho s mírou.

A iPhone SE i Pixel 4a jsou důkazem toho, že i s malým kašpárkem se dá zahrát velké divadlo. Volně přeloženo, jedna čočka dokáže vykouzlit krásné obrázky, pokud má za sebou dostatečný výkon a dobře napsaný software.

iPhone SE vede v oblasti hardwaru, a to díky čipu A13 Bionic, který je super výkonný. A bude ještě dalších pár let. Zde Pixel 4a ztrácí, protože jeho Snapdragon 730G se nemůže s čipem od Applu měřit. S tím jde ruku v ruce 6 GB RAM. To Pixel dohání softwarem, který má Google velmi propracovaný. Hlavně co se týká noční fotografie a portrétního

režimu. V těchto dvou oblastech Pixel iPhonu zcela jasně ukazuje záda. iPhone odpovídá výrazně kvalitnějším videem.

Celkově pak jde o velmi kvalitní mobilní fotoaparáty, které podávají výsledky, za něž by se nemusely stydět telefony o tisíce dražší. Respektive, některé by si mohly přát, aby takové výsledky svým majitelům nabídly.

iPhone SE je skvělý univerzální foťák. Kvalitou někde mezi iPhony XR a 11. Pixel 4a se zase směle může rovnat s loňským Pixel 4. Fotky z iPhone jsou barevnější, možná líbivější. Je na nich vidět, že post-processing je trochu odtrhl od reality, ale většině lidí se budou líbit více. Pixel pořídí obrázky ve studenějších barvách, blíže realitě. To možná ocení méně lidí, ale jsou mezi námi a není jich málo.

Oba telefony pak mají přímo v základu naprosto dostatečný a intuitivní software, který uživateli pomůže s úpravami bez větších starostí a nutnosti rozumět fotografii.

Chcete opravdu pěkné fotky, ale nepotřebujete telefon za desítky tisíc? iPhone SE nebo Pixel 4a. Ani v jednom případě nesáhnete vedle.

BATERKA A DROBNOSTI

Zbývají nám už jen drobnosti a výdrž baterie, která je u obou telefonů v podstatě stejná. Vydrží

Jsou to zcela srovnatelné telefony, které vzhledem k pořizovací ceně udělají perfektní službu, byť často k výsledku dojdou rozdílnými cestami.

celý den náročného provozu se zhruba 4–5 hodinami aktivního displeje. Pokud trochu zvolníte, nabídnou oba výdrž od rána jednoho dne do večera druhého dne.

iPhone nabijete klasicky kabelem Lightning, Pixel 4a kabelem USB-C. Díky tomu Pixel 4a umí i rychlejší nabíjení, ale oproti iPhone mu chybí bezdrátové nabíjení. Stejně tak zvýšená odolnost proti vodě a prachu. Pixel ale kontruje něčím, co jsme už delší dobu neviděli. Zdířkou pro drátová sluchátka. Ano, přátelé, 3,5mm jack je zpět ve hře.

Dlouho jsem přemýšlel, jestli v dnešní době ještě mají drátová sluchátka místo na slunci. A mají. Pokud totiž z jakéhokoli důvodu kupujete levnější mobilní telefon, chápu, že nemáte rozpočet nebo nechcete utrácet za bezdrátová sluchátka, jejichž ceny začínají v nižších tisících korun a velmi snadno šplhají až k deseti tisícům. A kvalitních drátových sluchátek je na trhu stále dost. Za pár stokorun.

JAK TEDY?

Co říci závěrem? Čekáte na vyhlášení vítěze? Čekáte špatně. Toto není souboj, ze kterého by jeden nebo druhý vyšel jako vítěz. Naopak. Vítězi jsou z mého pohledu oba telefony. Applu a Googlu se letos povedlo přivést na trh velmi kvalitní a dobře vybavené telefony za relativně rozumnou cenu. Když

se podíváte na cenu dnes porovnávaných telefonů a srovnáte je s tím, co výrobci považují za top modely, musíte v duchu začít křičet: „Vždyť voni to doslova rozdávaj.“

Každá z firem na to jde jinou cestou, ale výsledek je v podstatě stejný. Dobře zpracovaný smartphone s kvalitním displejem, vynikajícím fotoaparátem, plynule fungujícím softwarem a dostatečnou výbavou v podobě dostupných aplikací. Ten má to a ten zase to. Tomu chybí to a tomuhle zase tamto. Ve finále jsou to ale jen drobnosti a o vítězi tak nakonec rozhodnou jen vaše osobní preference. A ne nutně z toho pohledu jestli máte radši iOS nebo Android. Ale spíše podle toho, který design se vám líbí více. Které umístění čtečky otisků prstů vám přijde praktičtější. Jestli využijete spíše 3,5mm jack, nebo bezdrátové nabíjení. Vše ostatní je plus minus stejné.

iPhone SE a Pixel 4a jsou zcela srovnatelné telefony, které udělají vzhledem k pořizovací ceně perfektní službu, byť často k výsledku dojdou rozdílnými cestami. Vydrží minimálně tři roky provozu nejen díky kvalitnímu hardwaru, ale také příslibné softwarové podpoře ze strany výrobců. Pokud nechcete utrácet horentní sumy za kvalitní telefon, už nemusíte. Střední třída se v letošním roce dobře etablovala a nadále se rozrůstá.

| iPad...

Ve shrnutí zářijové keynote jsem se o „zbrusu“ novém iPadu Air 2020 nevyjádřil možná úplně mile, především o stylu jeho prezentace. Nelíbilo se mi, jaké superlativy ho vynesly na piedestal, přičemž se tolik nového skutečně neodehrálo. Ať už je to ale s představením iPadu Air jakkoli, svými specifikacemi to trochu zavařil iPadu Pro, který v mých očích pro tento moment

Air nebo Pro?

Magazín ■ Karel Oprchal

bohužel ustoupil trochu do pozadí. Proto jsem si položil otázku: „Který nabušený iPad se skutečně vyplatí koupit na podzim roku 2020?“

Pokud bych měl svoji myšlenku shrnout do jedné věty, citoval bych známého youtubera Marquese Brownleeho, který 13. 10. v den říjnové keynote věnované iPhonům vydal video se svými prvními pocity. Ten podstatný výrok by česky zněl takto: „Hodně z toho, co umí iPhone 12, je tak dobré, že to z iPhone 12 Pro skoro až dělá méně přesvědčivou koupi.“ Tento jev se

paradoxně dá aplikovat na celou současnou nabídku Applu a tkví v něm má nosná myšlenka celého článku. Když si tu větu řeknete sami a nahradíte si iPhone 12 jiným „neprofesionálním“ produktem, řekněme iPadem Air, MacBookem Air, Apple Watch SE, AirPods 2. generace nebo už i dokonce iMacem 27", dojdete dnes k závěru, že jejich verze Pro jsou „tak trochu méně přesvědčivou koupí“. Nebo nejsou? Strašně záleží na úhlu pohledu a jak moc co chcete. Pokud jde o iPhone 11, tak jsem se k tomu vyjadřoval v prázdninovém [článku](#).

Uběhnou tři měsíce a moje rady nabyly úplně jiných rozměrů. Mimochodem žádné z uvedených zařízení, kromě iPhonu 12, nemá nové šasi, nýbrž ho zdědilo po nějakém svém předchůdci. O tom, jak Apple opakovaně uvádí do oběhu staré novinky, jsem se rozepsal v [tomto](#) článku. Apple během posledního měsíce tak zahýbal svou nabídkou, že přestože nabízí fantastické produkty s neuvěřitelně vysokým výkonem, které vypadají tak trochu stejně, jejich vlastnosti se začínají tak prolínat a rozdíly mezi nimi smazávat, že to musí neznalce jednoznačně mást. K famózní řadě iPhonu 12, podle mě, nechám plně vyjádřit jejich názor kolegy, stejně tak k hodinkám a dalším produktům. My si dnes posvítíme na problém iPadu Air a iPadu Pro 11".

Budeme porovnávat pouze 10,9" iPad Air a 11" iPad Pro, protože lze objektivně prohlásit, že 12,9" iPad Pro je kategorie sama pro sebe. Díky svému,

byť na úhlopříčce displeje překvapivě malému, rozměru to je megalomanské a nekompromisní zařízení, které se skoro neprodává, téměř nikdo ho nechce a nepotřebuje, a navíc je tak drahé a asi i nepraktické, že kupec musí mít sakra odhodlání do něj jít. To si otevřeně myslím, i když iPad Pro 12,9" mám a, jak jistě víte, nedám na něj dopustit. Nekompromisnost však berte trochu s rezervou, pořád to je jen iPad s iPadOS. Je to ale také můj každodenní asistent, společník, přenosný archiv, účetní, osobní bavič, zápisník i flipchart v jednom nádherném balení a skutečně bych bez něj dnes nemohl fungovat, a především pracovat. Přesto bych ho jakožto zbytečný luxus nedoporučil, stejně jako jakýkoli iPhone Max nebo Apple Watch Series 6. Všem radši řeknu, ať si radši šetří peníze a nechtějí to. Já si koupí obhájím, ale většina lidí to nevyužije. Toto doporučení je relevantní pro většinu mých známých. Tolik funkcí, potenciálu a výpočetního výkonu prostě nevyužijí. Víím to a byl bych nerad, kdyby se nechali svést a zbytečně si koupili něco, co bych označil za „overkill“. Tolik k úvodu.

ZAVÁDĚJÍCÍ, ALE SKVĚLÝ

Na celém novém iPadu Air mi vadilo jen jeho představení. Každým jiným pohledem je to totiž skvělý produkt, který by si měl koupit každý, kdo chce pořádný tablet. To bez debat. Nemohu se jen smířit s výrokem Tima Cooka, že to je do šroubku předělaný iPad Air v novém nádherném designu, když

všichni z webu podle náčrtů věděli, že nový iPad Air evidentně dostane šasi malého iPadu Pro. Kdyby otevřeně řekli, že si nový iPad Air půjčil ikonické šasi iPadu Pro, nikdo by se nezlobil a nelhalo by. Bohužel, v honbě za superlativy se toto nestalo a iPad Air je tak vylhané novým zařízením, zatímco jediným fyzicky novým hardwarem je čip A14 Bionic a Touch ID v zapínacím tlačítku.

Právě rovnováha mezi místy, kde Apple ubral a kde přidal, jsou kameny úrazu při volbě vašeho nového tabletu. Začneme tím, kde přidal. Není toho tolik. A14 Bionic je prvním mobilním mikroprocesorem s architekturou ARM o jemnosti výrobního procesu 5 nm. Minulé dva čipy A12 a A13 byly vyrobeny 7nm procesem. To znamená, že každý tranzistor tohoto čipu zabírá pouze 5 nm v prostoru procesoru, což vede k mnohem větší hustotě tranzistorů, které tak zvládnou plnit více úkolů a tím roste výkon. Pro zajímavost, s 5nm výrobním procesem má každý tranzistor délku něco málo přes 30 atomů křemíku. Museli byste jich za sebe naskládat asi 20 000, abyste dosáhli průměru vlasu. Proto Tim Millet v keynote zmiňoval, že tak jemný výrobní proces naráží na fyzikální zákony a že se rozměry tranzistorů musí měřit na počty atomů. Pohybujeme se zde v nepředstavitelně malých řádech čísel – podobně, jako vědci naopak určují rozměry obřích vesmírných těles. Náš mozek na to nestačí, musíme se spoléhat pouze na vědu.

Samotný procesor, stejně jako A12 a A13 Bionic, však obsahuje 6jádrové CPU a 4jádrové GPU. Výpočetní

jednotka má nabídnout o 40 % vyšší výkon oproti A12 a 20% nárůst oproti A13, grafická jednotka pak o 30 % vyšší výkon v porovnání s A12 a asi 10% nárůst vedle A13. Určité procesy má být GPU schopno vyřešit dvakrát rychleji než u minulého iPadu Air. Skutečně podstatným krokem kupředu je zdvojnásobení jader Neural Engine, vedoucí k téměř stoprocentnímu nárůstu výkonu strojového učení oproti čipu A12 v minulém iPadu Air a zhruba 80% nárůstu oproti iPhone 11. Ostatní je evoluce, zde se však jedná o obrovský posun především pro smíšenou realitu i chod systému, který se snaží strojové učení vyžít. V porovnání je tedy nový iPad Air oproti starému skutečně o parník rychlejší. Jak ale vypadá vedle iPadu Pro se speciálním čipem A12Z Bionic?

NENÍ TO TAK JEDNOZNAČNÉ

Processor A12Z Bionic v iPadu Pro 2020 vychází z A12X Bionic v iPadu Pro 2018, který mezi procesory s označením X nahradil A10X Fusion předchozího iPadu Pro 2017. Procesory X se vyznačují především svou velikostí. Díky většímu prostoru v těle iPadu může procesor nakynout a pojmout tak nejen o mnoho více jader, ale i tranzistorů. Faktem je, že A12X i A12Z obsahují 10 miliard tranzistorů oproti 6,9 miliardám v A12 Bionic a 8,5 miliardám v A13 Bionic. Až A14 jich má neuvěřitelných 11,8 miliardy, čímž se může potenciálně výkonu A12Z přiblížit. A12Z má ale v rukávu eso, a tím je počet jader. Počet jader procesoru je společně s množstvím tranzistorů nejdůležitější pro

chod náročných aplikací – třeba pro stříh videa. Při hraní her se výkon několika jader většinou neprojeví, zde se zapojuje hlavně grafický čip. No, a A12Z nabízí 8jádrové CPU oproti 6 jádrům, a dokonce 8jádrové GPU oproti pouhým čtyřem jádrům v A14, A13 a A12. Není tu tedy velký rozdíl v počtu tranzistorů, ale v jádrech, tudíž porovnat výkon v zátěži bude vyžadovat hlubší test. Domnívám se však, že konečné hodnocení bude vesměs podobné. Výkon jednoho jádra bude v případě A14 určitě o kousek vyšší, úlohy zaměřené na multi-core výkon budou asi víc svědčit iPadu s A12Z. Skončí to plíchlou, kterou zahýbe až další procesor s X.

A12Z Bionic posledního iPadu Pro je až na jedno grafické jádro navíc pravděpodobně identickým čipem s A12X Bionic předchozího iPadu Pro a i přes 6 GB RAM mezi nimi nikdo nepoznal žádný dramatický rozdíl. Existují testy, při nichž podá A12Z i o 50 % lepší výkon než A12X, ale jsou ojedinělé a zaměřené opravdu na specifické zátěžové operace. Apple tichým updatem letos na jaře moc informací o novém procesoru nevy pustil a žádné významné rozdíly se zjistit nepodařilo. iPad Pro 2020 byl tedy odjakživa jen letným oprášením excelentního stroje, který byl zřejmě vybaven tak dobrým čipem, že pro rok 2020 nebylo co měnit. Mírně upravili architekturu čipu, přidali 2 GB operační paměti, jeden fotoaparát, oznámili světu příchod LiDAR a voilà, nový iPad Pro byl na světě. Z toho se dá usuzovat, že ani čip A13 s navýšeným počtem

tranzistorů ho moc neohrožoval, respektive nenabízěl dostatečně dobrou základnu pro vznik čipu X. Myslím, že A14 je právě tím dalším superprocesorem, dalším milníkem, který se dočká své verze X a nový iPad Pro bude skutečně neuvěřitelně našlapaným tabletem, nehledě na spekulace o novém displeji s mini LED a další možná vylepšení... A12 byl prvním čipem na 7nm procesu a A14 je prvním čipem na 5nm procesu, verze X se vyloženě nabízí.

Tímto můžeme uzavřít výkon. To, jakým způsobem se ve svém tisícovém prohlášení k novému iPadu Air a iPadu Pro staví sám Apple, naznačuje, že Air na výkon iPadu Pro aspirovat asi nebude. iPad Pro je popisovaný jako **nejvýkonnější iPad** v historii, zatímco nový iPad Air je neustále označován jen jako **nejvýkonnější iPad Air**. Kromě dalších nesmyslných slov chvály o zbrusu novém designu, který jsme doposud nikde neviděli... A přestože podle Apple je A14 Bionic nejkroči-
lejší čip, každodenní výkon nemusí být tak znatelný. Zde končí výčet věcí přidávaných do iPadu Air a překlápíme se na soubor ocesaných komponent.

SKVĚLÝ MARKETING

Apple pro tvorbu nového iPadu Air vzal komponenty iPadu Pro 2018 a s jejich konfigurací naložil tak, aby ve stejném těle bylo zařízení mnohem výkonnější než původní iPad Air, ale aby v těch krajních scénářích měly oba poslední iPady Pro pořádku navrch. Ano, i iPad Pro 2018 může mít v něčem navrch, ale musíte dobře hledat, protože zde se už dostáváme do onoho „Pro“ teritoria.

Až vezmete iPad Air 2020 do ruky, nepoznáte na první pohled rozdíl. Hmotnost je téměř identická, šasi je identické, nová může být pouze barva a mírně větší zapínací tlačítko, které skrývá Touch ID. Svůj dojem z barevných konfigurací zde uvádět nechci, protože to považuji za subjektivní a zatím jsem se se všemi názorově rozešel, osobně bych však od své stříbrné neupouštěl. V takovém případě vám ale před zapnutím už nezbyvá moc míst k zjištění, který iPad držíte v ruce. Pokud je stejná barva, tak stejné je i rozmístění mřížek pro reproduktory, stejné je USB-C, stejný je přední i zadní fotoaparát i všechny konektory pro klávesnice a tužku. Jenže... Zatímco jsou fotoaparáty skutečně shodné s těmi v iPadu Pro 2018, chybí Face ID a s ním potom i Animoji a portrétní režim pro selfie kameru, reproduktory má iPad Air pouze dva, které umí stereo pouze v horizontální poloze zařízení, a USB-C má omezenou propustnost na 5 Gb/s. iPad Pro má odjakživa soustavu čtyř reproduktorů. USB-C iPadu Air je sice 10× rychlejší než rozhraní Lightning, nicméně iPad Pro podporuje až 10 Gb/s. Neznám důvody, proč došlo k omezení, ale jak známe Apple, důvod nemusí být ve slabším hardwaru (např. pomalejších pamětech), ale čistě v rozhodnutí marketingového oddělení. Někde je potřeba udělat tlustou čáru. iPad Air vás tedy nechá chvíli čekat, i když by toho procesor zvládl víc. Méně viditelným vnějším nedostatkem jsou obyčejné dva mikrofony oproti pěti „studiovým“, jak je Apple nazývá.

Posuneme se dovnitř. Zde na vás čeká kromě nového procesoru zřejmě stejná baterie se stejnou výdrží, 4 GB operační paměti RAM jako v modelu Pro 2018 a maximální úložiště 256 GB. iPad Pro má dnes 6 GB RAM a od roku 2018 podporuje 1 TB paměti flash, která vyjde na solidní příplatek, ale kdo ji chce, má ji mít. Minimální úložiště se rovněž liší, s iPadem Air můžete sestoupit až na 64 GB namísto 128 GB. iPad Air podporuje úplně stejné možnosti konektivity jako iPad Pro. Wi-Fi 6, Bluetooth

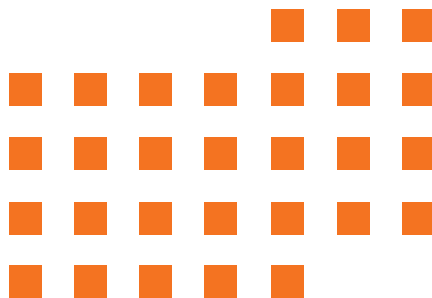
5.0, nejrychlejší LTE a NanoSIM i eSIM. Tou nejpodstatnější součástí iPadu Air je ale jeho skvělý displej, na který se budete dívat hodiny denně. A ten je právě místem největší oběti – displej iPadu Air září jasně pouhých 500 nitů oproti 600 nt iPadu Pro, což může být na světě znát, a především nepodporuje obnovovací frekvenci 120 Hz, čehož si všimnete ze všeho nejméně. I když jsou displeje obou iPadů technicky stejné (pomíjím rozdíl 0,1 palce úhlopříčky), Apple uzamkl jeho obnovovací frekvenci na mnohem lidovějších 60 Hz, což není špatně, protože ani nové iPhone se nedočkaly rychlejších displejů, ale třeba pro mě je to důvod zůstat u iPadu Pro. 120 Hz vám nepřinese jen úplně odlišný vizuální zážitek, ale hlavně, jak sám Apple říká, mnohem jemnější a rychlejší ovládání, nemluvě o Apple Pencil, která z toho benefituje úplně nejvíc. Jen díky displeji s vysokou obnovovací frekvencí dosáhnete bájněho „zero lag“ neboli nulového zpoždění, kdy se tah perem vykresluje velice hladce přímo pod hrotem a působí to, jako byste psali na papír. Obávám se, že uživatelé iPadu Air takový zážitek mít nebudou...

Apple posledními kroky rozšiřuje a aktualizuje portfolio takovým způsobem, že je schopen skutečně komukoli nabídnout velice solidní zařízení za dobré peníze. Situace je dnes zcela odlišná od doby ještě před pár lety, kdy byl k dispozici obrazně jeden iPhone, iPad a dva počítače. Apple je dnes univerzální značkou pro celou rodinu a každý typ zákazníka. Není možné, aby si nikdo nevybral. Dovedou vás vybavit od telefonu po sluchátka, zásobí vás obsahem k poslouchání i cvičení a nedá se říct, že by je vaše pozornost stála tolik úsilí jako konkurenční značky. Ono je to stojí, jen to navenek není vidět. Jak jsem již minule napsal, Apple si vytvořil geniální byznysplán a dovede neskutečně šetřit tam, kde to jde, aby mohl zainvestovat jinde, kde je to potřeba, a výsledkem byly hodnotné a povedené stroje, které nabídnou skvělý výkon a především uspokojí zákazníka. I za cenu ne tak okatého pokroku a řešení à la Chytrá horáky – vznikají lepší a lepší výrobky, které přesto spíš nadchnou, než urazí. iPad Air je toho nejnovějším příkladem. I když ho měli uvést jinak, je to neuvěřitelně výkonné zařízení, které většinu uživatelů posadí na zadek. Je krásný, je extrémně výkonný a má nádherný displej, nic víc si nelze přát. Právě tím, jak lukrativní balíček funkcí představuje a jak všechna levnější zařízení Applu postupně zvedají laťku, začínám mít dojem, že nabízená high-endová zařízení začínají být spíš volbou srdce. Cílová skupina pro zařízení za běžnou cenu se rozšiřuje s tím, jak roste jejich nabídka, a kdysi cílová skupina uživatelů profesionálních zařízení rok od roku řídne, protože odpadávají ti, kteří už nepotřebují tolik funkcí, a proto nemají potřebu platit jejich vývoj. O podobnou strategii se poslední roky snaží Samsung se svou řadou Galaxy, tak uvidíme, do jaké míry se jim povede vysvětlit to zákazníkům. V tuto chvíli je ale iPad Air nejlepším tabletem pro toho, kdo nechce jen velký displej. S tužkou a dalším příslušenstvím je to nejuniverzálnější iPad v nabídce s nejlepším poměrem cena/výkon. Nicméně i přes starší čip A12Z zůstává iPad Pro především kvůli displeji, RAM a jádrům navíc (případně i LiDAR) stále jasnou volbou pro profesionály nebo nejnáročnější uživatele, kteří opravdu dovedou ocenit ty našlapané parametry, jež jsou většinou zájemců upřímně na nic. Když se tak zamyslím, asi neznám oblast průmyslu, kde by každý neoddiskutovatelně nejlepší produkt byl objektivně nedoporučitelný. Bohužel, zřejmě i to se občas stává.

Můj měsíc s malým iPhone

Magazín ■ Daniel Březina

V létě jsem plánoval napsat malé zamyšlení nad tím, jak nepotřebujeme extra výkonné a velké iPhony.

Mělo vás přesvědčit o tom, že pro běžnou denní práci je dostačující tandem základní iPhone s funkcemi volání a iPad na vše ostatní. Kvůli problémovému iPhoneu jsem v rodině předal dál svůj iPhone 11 Pro a měsíc jsem žil s iPhone SE 1. generace. Změnil jsem názor?

PÁTEK 25. ZÁŘÍ

První den s malým iPhone. Pamatuji si, jak jsem před osmi lety říkal, že se Apple zbláznil a proč dělá tak obří iPhone. Velikost 3,5 palce byla přeci dostačující a nebyl důvod přidávat u iPhone 5 půl palce navíc. Dnes nejsem na titěrné klávesnici schopen napsat jediné slovo bez překlepu. Snad Apple brzy připraví a dodá nové iPhone. Každopádně děkuji Filipovi, že mi ochotně půjčil své staré SE.

NEDĚLE 27. ZÁŘÍ

Přemýšlím, jak si uzpůsobit domovskou obrazovku. Na svém iPhone 11 Pro jsem přes léto experimentoval s widgety a knihovnou aplikací. Před iOS 14 jsem měl tři uspořádané obrazovky a zbytek obrazovek byl neřízený bordel. Toho jsem se zbavil díky knihovně aplikací. A tři uspořádané obrazovky jsem díky zásobníku widgetů zvládl zmenšit na jednu. To ale na malé obrazovce iPhone SE moc dobře nejde. Na větší widgety tam není tolik místa.

Moje obrazovka nakonec vypadá následovně. Nahoře mám 2 čtvercové widgety. Oba jako zásobníky. V prvním mám widget na hodiny a na počasí. V druhém Kalendář a Připomínky. Pod tím mám jeden podlouhlý widget Návrhy Siri. V něm je osm aplikací, které se v průběhu dne mění. Na mé domovské obrazovce tedy není jediná ikona a vše mi nahradily widgety. To se mi líbí.

PONDĚLÍ 28. ZÁŘÍ

Poprvé beru malý iPhone do auta, aby mě navigoval. V autě většinou nepotřebuji koukat na displej a spíš poslouchám, co mi říká Siri. Případně se v krajním případě podívám na hodinky. Je mi tedy jedno, jestli

mám iPhone SE nebo iPhone 11 Pro. Problém nastal po asi deseti minutách, kdy se mi iPhone kompletně vybil a já tak musel hledat nabíjecí kabel.

iPhone nosím na jaře, přes léto a část podzimu v zadní kapse kalhot. Dnes byla nečekaně celkem velká kosa a já zapomněl dát iPhone do náprsní kapsy bundy. Při výletu na Milešovku se po pár minutách kompletně vybil. Kvůli tomu jsem si ani nedělal tisíce fotku podzimní krajiny, na kterou bych se stejně nikdy nepodíval. Je to skvělý pocit.

STŘEDA 30. ZÁŘÍ

Jako vývojář pro iOS mohu zkusit své aplikace v simulátoru na Macu nebo na fyzickém zařízení. Simulátor nenabídne všechny funkcionality, jako je třeba fotoaparát nebo funkce Zdraví, a tak raději spouštím aplikace na iPhone. Na velkém iPhone vidím hned různé odstíny barev a nemusím se na to moc soustředit. Ale na malém SE musím vždy zaostřit a případně si pohnout s jase. A taky se musím soustředit, abych se prstem trefil přesně na tlačítka.

SOBOTA 3. ŘÍJNA

To je tak krásně malý telefon. Nebolí mě z něho prsty, když se snažím dostat palcem na horní okraj. Je lehký, je kompaktní. Dost si užívám hranatý design. O novém iPhone si záměrně nic nehledám

a snažím se úplně eliminovat všechny „potvrzené“ zvěsti. Jediné, co se ke mně dostalo, bylo, že se vrátí hranatý design. To by bylo naprosto skvělé.

PONDĚLÍ 5. ŘÍJNA

Lidi z redakce, konkrétně Filip Brož a Honza Březina, se mi smějí, že mám malý iPhone. Posměšně dodávají, že mají někde doma iPad Mini a jestli ho náhodou taky nechci. Už chápu, proč mi Filip ten iPhone s radostí půjčil. Už se těším, až dostane můj starý Oculus Quest a já se mu budu smát, že nemá druhou generaci.

ÚTERÝ 6. ŘÍJNA

Problémem tak malého iPhone je, že se na něm špatně dělá cokoli mimo telefonování. Napsat zprávu? To je celkem problém, klávesnice je opravdu malá. Podobné to je s přidáním připomínky. Jako, jde to, ale je to otravné a pomalé. Už jsem úplně rezignoval na psaní rychlých poznámek. Naštěstí jsem teď neustále zavřený doma s MacBookem nebo iPadem a když někým přecházím, tak si holt nic nezapišu.

Apple oznamuje, že za týden bude představení produktů! Tak snad to brzy skončí a já budu mít pořádný telefon. Ale nebude tak krásně kompaktní. Tak snad to bude všechno stát za to. Moje přání je LiDAR. Snad ho dostane i malá verze iPhone a nebude jen u Maxů.

STŘEDA 7. ŘÍJNA

iPhone SE 1. generace je starý 4 roky. Tou dobou měl skvělý fotoaparát a kameru s rozlišením 4K při 30 snímcích. Z dnešního pohledu to je „pouze“ obyčejný záznamník vzpomínek. Nic víc. S iPhonem 11 Pro jsem často natáčel videa, ať už pro iPure nebo pro kanál Honzy Březiny, a jak proces natáčení, tak i výsledek byl skvělý. S videem se dalo vyhrát, mohl jsem kombinovat různé čočky. Po technické stránce bylo video velmi kvalitní. V neposlední řadě vydržela baterka po celou dobu natáčení. To nyní musím buď oželeť, nebo si půjčit Honzův iPhone 11 Pro Max.

PÁTEK 9. ŘÍJNA

Dva týdny s malým iPhonem. Omezil jsem psaní zpráv, nebaví mě zírat do malého Twitteru a u her

Měsíc s obyčejným telefonem byla velmi zajímavá zkušenost. Naprosto chápu všechny, kteří chtějí malý telefon, a jsem zvědavý na úspěch iPhone 12 mini.

je jasné, že nic nezvládnou. To, co jsem neomezil, je poslech hudby, podcastů a audioknih. To víte, že iPhone SE má jednu historickou věc? Jmenovala se audio jack a před pár lety všichni tvrdili, jak se Apple zbláznil, když ho odebral. Zvuk se pro běžné poslouchání skvěle přednáší přes Bluetooth a všechny dráty jsou zbytečné. To, co tady ale nefunguje, je, že se iPhone nenabíjí, když ho položím na bezdrátovou nabíječku. Bohužel jsem to zjistil až druhý den ráno, kdy byl iPhone úplně vybitý.

ÚTERÝ 13. ŘÍJNA

Nový iPhone 12 Pro je naprosto boží, nádherný, úžasný! Hranatý design, LiDAR, skvělá kamera. A modrá barva! Jo já jsem spokojený. Naštěstí nepotřebuji verzi Max, takže pro mě je 12 Pro ideální. Jsem rád, že vychází dřív. Teď jen doufat, že se mi podaří být hned v první vlně předobjednávky a já tak nebudu muset čekat dalších pár týdnů. To čekání by bylo velmi obtížné.

PÁTEK 16. ŘÍJNA

Výdrž baterie u mého provizorního iPhone rapidně klesá. Není to lineární, ale spíš kvadratické. První dny jsem byl schopný vydržet třeba hodinu poslouchat audioknihu. Dnes, po dvou týdnech denního používání, jsem na přibližně 20 minutách. Mám

štěstí v neštěstí a kvůli aktuální pandemii nemusím výdrž až tolik řešit. Kamkoliv jdu, tak tam je nabíjecí kabel. Ať už je to v autě nebo u nás doma. A navíc k tomu mám další velké štěstí. Mám objednaný nový iPhone 12 Pro v tmavě modrém provedení a datum dodání je hned první den. To znamená, že mě čeká poslední týden s malým iPhonem.

ČTVRTEK 22. ŘÍJNA

Poslední dny s malým iPhonem se nic zásadního nestalo. Výdrž baterie neustále klesala, já se pořád nenaucil psát na malé klávesnici a iPhone jsem využíval hlavně na audio (hudba, podcasty, audio knihy) a na občasné volání. Když jsem ho náhodou zapomněl doma, tak se nic nestalo, protože audio obsah mám uložený i v hodinkách. Každopádně zítra bude nový iPhone. Normální iPhone.

PÁTEK 23. ŘÍJNA

Je to tady. Po téměř měsíci soužití s malou 4palcovou obrazovkou přecházím na velký displej. A je to opravdu velký rozdíl. Ať už v kvalitě, tak i ve velikosti a ergonomii. V posledních letech jsem z nového iPhone ani neměl velkou radost. Prostě to byl nový iPhone, takových už bylo a takových bude. Letos to je ale jiné. Cítím se jako před 10 lety, kdy jsem vyměnil svůj první iPhone 3G za iPhone 4. Navíc je vše mnohem rychlejší, plynulejší. Prostě iPhone 12 Pro je skvělý. Ale o tom někdy jindy v samostatné recenzi.

ZÁVĚR

Měsíc s úplně obyčejným telefonem byla velmi zajímavá zkušenost. Naprosto chápu všechny, kteří chtějí malý telefon, a jsem strašně zvědavý na úspěch iPhone 12 mini. Abych byl naprosto upřímný, kdyby měl iPhone 12 mini LiDAR, reálně bych o něm uvažoval. Jediné, co bych si musel vyzkoušet, je velikost klávesnice. U tak malého zařízení, jakým je iPhone SE 1. generace, je klávesnice už opravdu malá a psaní je velmi otravné. To je pro mě nepřekonatelný problém a kvůli němu si nedovedu představit malý iPhone SE jako základní telefon.

Tento závěr dopisují pár dní po výměně za nový iPhone a musím říct, že páteční nadšení stále nevyprchalo. Konečně to je pro mě NOVÝ iPhone. Částečně to je díky novému a velmi krásnému vzhledu a částečně proto, že jsem byl zvyklý na starý a malý iPhone SE. Byl to velmi osvěžující měsíc. Přežil jsem. Svět se (zatím) nezhroutil. A já si dokázal, že s sebou nepotřebuji tahat nabušený přístroj. Když ale je ta možnost, proč toho nevyužít a nemít z toho o trochu víc radosti?

NEXT

